

В.В. Захаров, канд. юрид. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

С.В. Захаров, програміст (*ЦІТ, НЮУ ім. Я. Мудрого, Харків*)

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІНАХ

Нормативно-правова база використання нових інформаційно-комунікативних технологій в освіті: закони України «Про освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про інноваційну діяльність», «Про інтелектуальну власність», положення Міністерства освіти і науки України «Про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності», постанови Верховної Ради України «Про Концепцію науково-технічного та інноваційного розвитку України».

Постановою КМ України від 07.02.2006 р. № 109 створений Інститут інноваційних технологій і змісту освіти – державна науково-методична установа Міністерства освіти і науки України. Інститут створений з метою реалізації державної політики в галузі освіти, задоволення потреб освіти у науково-методичному забезпеченні, удосконаленні змісту і методів навчання та виховання молодого покоління на всіх рівнях і в усіх ланках національної системи безперервної освіти. Серед його завдань є такі: «комп'ютеризація освіти і впровадження нових інформаційних технологій в навчально-виховний процес; вивчення та поширення вітчизняних та зарубіжних педагогічних інновацій, новітніх освітніх технологій, впровадження в навчальний процес прогресивних педагогічних технологій».

Завдяки новим інформаційно-комунікативним технологіям на зміну традиційним «закритим» системам навчання приходять, наприклад, нові «відкриті» системи, до яких належить і дистанційна освіта. Вона можлива лише з використанням найновіших інтерактивних технологій (комп'ютерних освітніх систем у звичайному та мультимедійному варіантах, електронних бібліотек та баз даних з віддаленим доступом, комп'ютерних мереж, супутникових телевізійних антен тощо).

Зауважимо, що слід диференціювати поняття «дистанційна освіта» і «дистанційне навчання». Очевидно, що дистанційна освіта – це нова форма організації навчання, яка займає проміжне становище між стаціонарною та заочною формами, а дистанційне навчання – це новий метод дидактики.

До позитивних аспектів юридичної дистанційної освіти, на нашу думку, потрібно віднести такі можливості, як:

- здобуття освіти особами, які за тих чи інших обставин не в змозі отримати її іншим способом;

- здобуття освіти без відриву від виробництва, місця проживання, а також здобуття одночасно декількох освіт у різних навчальних закладах;

- здобуття освіти в зручний для студентів час, у зручному місці та зручному темпі навчання;

- формування з набору незалежних навчальних курсів (модулів) оптимального індивідуального або групового плану навчання;

- одночасне спілкування студентів з викладачами та між собою незалежно від місця їх перебування та часу входження в інформаційну та телекомунікаційну мережу;

- зменшення витрат на проведення навчання (немає витрат на оренду приміщень, на дорогу до місця навчання як у викладачів, так і у студентів тощо);

- навчання великої кількості людей водночас;

- підвищення якості освіти за рахунок використання сучасних засобів, великих електронних бібліотек тощо;

- створення єдиного освітнього простору;

- використання найсучасніших досягнень інформаційних та телекомунікаційних технологій в освітньому процесі тощо.

У свою чергу негативними аспектами юридичної дистанційної освіти ми вважаємо:

- фактичну відсутність вітчизняних розробок кваліфікованих засобів навчально-методичного забезпечення (електронних підручників та книг, тестів та віртуальних тренажерів тощо) зі спеціальності «Правознавство»;

- низький рівень комп'ютеризації навчальних закладів;

- відсутність досконалої нормативної бази існування і розвитку дистанційної освіти та державно визнаних концептуальних розробок, що нівелює її загальнодержавне значення і зводить його до корпоративних інтересів окремих груп осіб, які інколи можуть бути і не зовсім компетентними в цій галузі, та ін.